

РЕШЕНИЕ

№ 26849

гр. София, 12.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав,** в публично заседание на 03.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **5980** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 10а, ал. 1 и ал. 4 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Н. Ш., [дата на раждане] в К.,гражданка на К.,чрез адв.Е. А. от БАК против отказ за издаване на виза „Д“ от 14.05.2024г.,постановен от завеждащ консулската служба П. П. в Посолството на Република България в [населено място], Р.К..

Жалбоподателката твърди,че отказът за издаване на виза е незаконосъобразен, поради допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила и несъответствие с материалноправните разпоредби. Твърди, че с него се засягат права и свободи,гарантирани от чл. 14 на Европейската конвенция за защита правата на човека (ЕКПЧ),и същата е била дискриминирана. В о.с.з. жалбоподателката не се явява,представлява се от адв. А. от БАК.Същият подържа жалбата,на посочените основания.Моли оспорения отказ да бъде отменен и преписката да бъде върната за ново разглеждане на искането за издаване на виза от консулското длъжностно лице.Претендира присъждане на направените разноски, съгласно списък по чл. 80 от ГПК (л. 133).

Ответникът-завеждащ консулската служба при Посолството на Република България в [населено място],Р.К.,редовно призован не се явява,не се представлява.

Административен съд София – град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Със заявление №24000250/02.02.2024г./л.17/жалбоподателката Н. Ш. е подала в Посолството на Република България в [населено място], Р.К., искане за издаване на виза тип "Д" с посочена причина за посещението - "туризъм".

Към заявлението от страна на апликанта пред административния орган са представени: копие от паспорта и; нотариален акт за покупко-продажба на имот в [населено място]; удостоверение за актуално състояние на дружество „Берло“ ООД; свидетелство за съдимост Н. Ш.; застрахователна полица за медицинска застраховка и др.

На 08.03.2024г. е постановен обжалваният отказ за издаване на виза „Д“ от завеждащ консулската служба при Посолството на Република България в [населено място]. В стандартния формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза е посочено, че визата е отказана на основание чл. 10, ал. 1, т. 17, т. 24 от ЗЧРБ. Като фактически основания за отказа е посочено лицето: "не е може да докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване, както и са налице са основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза". С определения на съдът по реда на чл. 192 от ГПК, от дирекция "Миграция"-МВР и ДА "НС" са изискани съставените документи във връзка с проведената съгласувателна процедура по заявление за издаване на виза на Н. Ш..

С писмо рег. №М-16408/08.10.2024 г. на зам. -председателя на ДА "НС"/л. 99/, настоящият състав е уведомен, че съгласувателната процедура по подаденото от Н. Ш. заявление е осъществена от Териториална дирекция "Национална сигурност" – Б., като е изразено положително становище в националната визова информационна система за издаване на виза "Д", тъй като за лицето няма данни, че представлява заплаха за националната сигурност и няма изготвени документи, относими към воденото производство.

С писмо рег. №536400-808846 от 03.10.2024г. на зам. директора на Дирекция "Миграция" – МВР /л. 95/ е изпратено копие на становище на началника на сектор "Миграция" на ОДМВР – Б. с рег. № 5382р-1924/19.03.2024г., относно извършените проверки по искането за дългосрочна виза. В него е отбелязано, че е следва да бъде уточнено как е придобит имотът в Р. България от апликанта, който е собственик и управител на „Берло“ ЕООД. Посочено е, че в случай, че имотът е придобит от юридическо лице, то становището е отрицателно т.к. не е изпълнено условието на чл. 24 ал. 1 т. 19 от ЗЧРБ. Сумата от 600000 лв. е вложена в капитала на дружеството.

Процесуалният представител на жалбоподателката в о.с.з на 03.12.2024 е представил писмени доказателства относими към предмета на спора, касаещи дейността на „Берло“ ЕООД и др.. С протоколно определение на съдът от 03.12.2024г. становищата на Дирекция "Миграция" – МВР, ДА "НС" и представените писмени доказателства от процесуалният представител на жалбоподателката са приети като доказателства по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна - адресат на индивидуален административен акт, подлежащ на оспорване и е процесуално

допустима.Процесният отказ за издаване на виза е връчен на апликанта на 14.05.2024г./л. 36/,а жалбата до съда е подадена от жалбоподателката на 28.05.2024г. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 43 ЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира за засягане на основните права и свободи по Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧ).В случая жалбоподателката претендира засягане правото и закрепено в чл. 14 ЕКПЧ – забрана за дискриминация. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ и Заповед № 95-00-254/03.10.2011г. (л. 14) на министъра на външните работи. Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България и следователно те отказват издаването на виза. Представени са заповеди №АВ-02-41/03.08.2022г. и №АВ02-22/20.12.2023г. на посланика на Р.България в К. с която завеждащ консулската служба П. П. е упълномощен да издава визи и е заместващ от Р. П. за периода от 02.05. 24г. до 29.05.24г.

Редът за издаване на визи е регламентиран в Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, приета с ПМС № 198 от 11.07.2011г./, обн., ДВ, бр. 55 от 19.07.2011 г., в сила от 4.08.2011 г./ Наредбата/.Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.При отказ се издава формуляр в два екземпляра съгласно образец (приложение №7),който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство,като в него се вписва законовото основание за отказ.Видно от заявлението,жалбоподателката е поискала издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "Д" за с цел туризъм като е посочила адрес на пребиваване в [населено място].

В разглеждания случай, правното основание за постановения отказ са посочени разпоредбите на чл. 10, ал. 1, т. 17, т. 24 от ЗЧРБ които гласят следното:

-т.17-отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

-т. 24-са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване.

От така посочените правни основания очевидно фактическите основания на постановеният отказ са свързани с докумените представени от апликанта които не са оспорени от страната ,както и обстоятелства,че чужденеца не доказва достоверно целта на заявеното пребиваване.

С оглед доказателства по делото настоящият състав приема,че административният орган не е обосновал извода си за наличие на обстоятелства по чл. 10, ал. 1, по т.17 и т. 24 от ЗЧРБ посочени в обжалваният административен акт.

Съгласно чл. 35 АПК, индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.В случая завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в [населено място],Р.К. е издал обжалвания отказ без да стори това.

От изложените в мотивите на обжалвания отказ обстоятелства нито едно не може да бъде отнесено към хипотезите, предвидени в посочените т.17 т. 24 от ал. 1 на чл. 10 от ЗЧРБ, според която се отказва издаване на виза, когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване. Такива обстоятелства не се установяват и от приетите становища на началника на сектор "Миграция" при ОДМВР- Б. и ДА“НС“. Съдът приема с оглед представените доказателства по делото,че дружеството собствено на жалбоподателката е придобило имот в Н. на стойност-630 256 лв.,където е заявила адрес на пребиваване.В случай, че се отнася към хипотезата на т. 17 от ал. 1 на чл. 10 от ЗЧРБ, с оглед целта на исканата виза – туризъм, то неясно остава как това обстоятелство води до извод,че не са достоверно доказани целта и условието на заявеното пребиваване.

Настоящият състав следва да посочи ,че ТР№16/75г., на ОСГК на ВС допуска възможност фактическите основания за издаване на акта да са изложени и в други подготвителни документи по издаването му но това не е направено в настоящият случай. Съдът намира за необходимо да отбележи, че представените становища от началника на сектор "Миграция" при ОДМВР- Б. и ДА“НС“ не съставляват такъв "друг" документ по смисъла, вложен в ТР № 16/31.03.1975 г. на ВС, ОСГК, който да може да замести мотивите към отказа,доколкото те не кореспондират с посочените разпоредби от ЗЧРБ на които административния орган се е позовал при издаване на оспореният акт.

Изложеното обосновава извод за липса на мотиви в оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид "Д" по отношение на Н. Ш..Спазването на изискванията за форма на акта е от съществено значение, тъй като пречат както правото на защита на засегнатото от него лице, така и съдебния контрол за наличието на предвидените от материалния закон условия за отказ, поради което представлява самостоятелно основание за незаконосъобразност по чл. 146, т. 2 от АПК.

По изложените съображение, оспореният отказ за издаване на виза вид "Д" за дългосрочно пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК,поради което следва да бъде отменен,като преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт,с който да се произнесе по подаденото на 02.02.2024 г. от Н. Ш. искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "Д", при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 1260 лв.,съгласно представения списък, от които заплатено адвокатско възнаграждение 1250 лв. и държавна такса в размер на 10 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК,

Административен съд София- град, I отделение, 34-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на Н. Ш., [дата на раждане] в К., гражданка на К. отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип "Д" от 14.05.2024г., издаден завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Р.К..

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Р.К. за ново произнасяне по заявление №24000250 от 02.02.2024г. на Н. Ш. при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на Н. Ш., [дата на раждане] в К., гражданка на К., разноси по делото в размер на 1260 (хиляда двеста и шестдесет десет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

съдия: